

Andragerne omtale, at disse Forhold have givet Anledning til flere Retsfager, der dels ere afgjorte ved Forlig dels endnu ikke paakjendte, medens der i en af dem er falden Dom. En Udvalget tilstillet Udskrift af denne Dom er saaledes lydende:

Udskrift

af Rougsø, Sønderhald og Østerlisberg Herreders Domprotokol, forsaavidt angaar den i Politifag Nr. 301, 1880:

Fiskerieier S. Ostenfeld af Randers kontra Husmand Poul Christensen (Nyttter) og Indsidder Bertel Jensen, begge af Åsjentoft, den 27de December 1880 affagte

Dom:

Efter hoød der af Klageren Fiskerieier S. Ostenfeld i Randers er anbragt, antraf han afvigte 27de September om Åstenen Kl. omtrent 11½ de Indklagede Husmand Poul Christensen (Nyttter) og Indsidder Bertel Jensen begge af Åsjentoft i Færd med at fiske i Gudenaens Hovedløb mellem den ham tilhørende Løgegaard og Randers ca. ¼ Mil nedenfor Løgegaarden, og da han formener, at der herved ligesom ved deres Forhold den 6te Oktober d. Å. om Morgenen, da de af hans Folk bleve antrufne fiske i nævnte Hovedløb, have gjort Brud paa den ham tilkommende Ret til Fiskeri i Gudena, paaستاar han dem under denne Sag herfor straffede, og paalagte foruden Udredelse af Sagens Omkostninger skadesløst at betale ham i Erstatning derunder for Udgifter til Folke- og Baaleie ialt 49 Kr. 75 Øre, hvorhos han endelig har nedlagt Paastand om, at de af Indklagede benyttede Garn tilkjendes ham eller konfiskeres.

De Indklagede, der ingen særlig Indsigelse have fremsat imod, at det den 6te Oktober Forefaldne, som ikke ommeldes i Klagen eller den hertil sig sluttende Retsindfaldelse, inddrages under denne Sag, procedere til Frisindelse med Tillæg af Sagens Omkostninger.

De have indrømmet til de af Klageren angivne Tider at have med Baad været paa Fiskeri i Gudenaens Hovedløb, og naar de med Hævdelse af, at de da ligesom mange Gange ellers ikkun fiske med de faataldte Naaletrøge, særligt have benegtet at have benyttet Drivgarn, maa det ved de afgivne Vidneforklaringer anses for givet, at de ialtfald den 6te Oktober fiske med saadant Garn. Det er herefter in confesso at de Indklagede have fisket tildels med Drivgarn i tilmeldte Hovedløb, og Spørgsmaalet bliver derfor alene, om de, saaledes som de bestride, og hvorpaa deres Frisindelsespaastand udelukkende støtter sig, derved have begaaet noget Lovstridigt, som det tilkommer Klageren at paalagde.

At dette efter det Foreliggende maa statueres, skjønnes utvivlsomt, idet de Indklagede paa deres Side som Djemmel for deres Fiskeriret ikkun have kunnet paaberaabe sig, at Fiskeriet i Gudenaen i Almindelighed skulde være fri og tilladt Alle og Enhver, hvilket staar i bestemt Strid med Lovgivningen jfr. 1—10—42, medens Klageren paa sin Side som særlig Adkomst for sig til tidnævnte Fiskeri har produceret; navnlig Udskrift af et til ham under 12te Marts 1879 af den daværende Eier af Frisenwold Fiskegaard udstedt og 3die April s. Å. uden Bemærkning thinglæst Skjøde, hvori blandt Andet overdrages ham den „dertil hørende Rettighed til Fiskeri i Gudena og Randers Fjord indtil dennes Udløb“, hvorhos det hedder i Skjødet, „at Eneretten til Fiskeri i Gudena saavel i min Besiddelsestid som tidligere er udøvet fra et Punkt beliggende ca. 3,000 Alen ovenfor Løgegaarden indtil Randers Fjord“ og „at Hovedløbefiskeriet i Randers Fjord ifølge kongeligt Skjøde af 11te November 1864 naaer tværs over Fjorden med Opfiskning paa begge Sider, samt Midstrømsfiskeri til Udbyhøi.“

Imod Gyldigheden af dette Skjøde have de Indklagede som Følge af, at de udebleve i det Retsmøde, hvor Udskriften af det fremlagdes, og i hvilket Sagen optoges til Dom, ingen Indsigelse fremsat, men der findes, tilmed naar henses til Indholdet af en inden disse Herreders Ret 12te December 1797 affagt Dom i en Sag mellem Frisenwolds Fiskegaards daværende Eier og nogle Beboere i Uggelhusene, i hvilken Dom der tilkjendes Fiskegaardens eller Løgegaardens Eier „Forret til at fiske midstrøms eller i Seilbybet fra bemeldte Løgegaard ned til Udbyhøi“ — saameget mindre Grund til ikke at tage Skjødet tilfølge forsaavidt i denne Sag.

I Henhold hertil ville de Indklagede for det af dem udøvede uberettigede Fiskeri være at anse med en arbitrær Straf, jfr. Lovens 1—10—25, der passende findes for hver især at kunne fastsættes til en disse Herreders Politikaske tilfaldende Mulkt = 15 Kr. Da det imod deres Benægtelse ikke er godtgjort, at de — bortset fra 4 formentlig værdiløse Skaller — af Fiskerierne den 27de September og den 6te Oktober har havt andet Udbytte end en Løgered, som de have, uden at Klageren har oplyst Andet, ansat til 6 Pd. og vurderet til 75 Øre pr. Pd., ville de ikkun have at udrede i Erstatning dennes Værd = 4 Kr. 50 Øre, idet derhos specielt bemærkes, at der ikke af Klageren er fremsøgt Noget, hvorefter de Indklagede kunne belastes med hans Udgifter til Baad- og